

सन्देश

Hetauda Sandesh Daily

प्रदेश क वर्ण

पानीको सदुपयोग र स्रोतको संरक्षण गरौं

- धारा खुला छोड्ने बानी त्यागी,
- वर्षाको पानी संकलन र पुनः प्रयोग प्रणाली अपनाऔं,
- नदी, ताल, पोखरी तथा मुहानहरूमा फोहर नफालौं,
- घर तथा कृषि क्षेत्रमा पानी बचत गर्ने प्रविधि प्रयोग गरौं,
- प्लास्टिक तथा रासायनिक पदार्थले पानी प्रदूषण नगरौं,
- युधारापोगा गरी जलस्रोत संरक्षण गरौं,
- भावी पुस्ताका लागि पानी बचत गर्ने बानी बसालौं।

पानी जीवन हो-यसको संरक्षण हाम्रो कर्तव्य हो।

नेपाल सरकार विज्ञापन बोर्ड

वर्ष: २६ || अंक: ०३ || आइतबार ३१ जेठ २०८३ || चतुर्विंशती || ने.सं. ११४६ || अनलागा || Sunday 14 June 2026 || पृष्ठ: ४ || मूल्य: रु.३/-

संघर्षको पसिनाबाट

विद्यावारिधिसम्म अधिकारी

एमपी शर्मा

हेटौंडा, मकवानपुर गढी गाउँपालिका-३, मकवानपुरका एउटा सामान्य घर। आर्थिकरूपमा कमजोर परिवार। विद्यालयबाटै शिक्षाको काम, दिउँसो विद्यालय र साँझ भोलिको खर्च कसरी जुटाउने भनेर चिन्ता। यही परिवेशमा जन्मिएका दीपक अधिकारीले जीविकाका लागि काम गर्न थाले। तर, आज उनै दीपक अधिकारी पीएचडी उपाधि हासिल गरे र गाउँका युवाहरूका लागि प्रेरणाका स्रोत बनेका छन्।

२०४० भदौ १४ गते दामोदर अधिकारी र मिठु अधिकारीका सन्तानका रूपमा जन्मिएका दीपक तीन दाजुभाइमध्ये माइला सन्तान हुन्। एक बहिनीसमेत रहेको परिवारको आर्थिक अवस्था कमजोर थियो। अभावले उनको पढ्ने इच्छालाई कहिल्यै कमजोर बनाउन सकेन। उनको प्रारम्भिक शिक्षा तत्कालीन मकवानपुर गढी गाउँपालिका-५ स्थित सरकारी प्राथमिक भयो। त्यसपछि भानु माध्यमिक विद्यालयमा कक्षा-६ देखि भर्ना भए र एएलसी ल्याबबाट पढे। उनी हरेक कक्षामा प्रथम भए।

विद्यालयमा पढ्नका लागि कापीकलम किन्नुपर्ने हुन्थ्यो। त्यसका लागि उनले विद्यालयमै छुट्टाकारी बेचे। कहिल्यै हलो जोत्ने, कहिल्यै माला पारे, कहिल्यै हात काट्न मेलनापात जान्थे। मन बोकेर र ज्यालादारी गरेर कमाएको पैसाले भर्ना शूलक र ट्युसन शूलक लिए। २०५६ सालमा भानु माध्यमिक विद्यालयबाट ६९.१९ प्रतिशत अंकसहित प्रथम श्रेणीमा एएलसी उत्तीर्ण भएपछि उनको सपना विद्यालय विषय पढ्ने थियो। तर, आर्थिक अभावले उनको सपना तत्काल पुरा हुन सकेन। उनले फरेट्टी अध्ययनका लागि प्रवेश परीक्षा पनि दिएका थिए र नामसमेत लिस्काएको थियो। तर, पहुँच र जानकारीको अभावका कारण अर्कैले उनको नाममा अध्ययन गरि रहेको कुरा उनले पछिपत्ता थहा पाए।

२०७७ सालमा उनी हेटौंडाको वंशगोपाल माध्यमिक विद्यालयमा कक्षा-११ मा भर्ना भए। गाउँकै सम्मानित शिक्षक र मेशप्रसाद लामिछानेको सल्लाहमा परिवारले उनलाई त्यहाँ पढाएको थियो। सुरुमा कमसं विषय लिए पनि पछि भवानी सापकोटा विद्विने उनको परीक्षा काम्य शिक्षा संकायतर्फ मेजर गणित राखेर भरिदिइन्। त्यही निर्णयले उनको भविष्यको बाटो तय गरिदियो। कक्षा-११ पढ्दापढ्दै उनी गाउँकै जुनेली बोर्डिङ स्कुलमा मासिक १ हजार ५ सय तत्वमा शिक्षक बने। त्यही कमाइले घरखर्च र आफ्नै अध्ययन खर्च धान्न थाले।

११ र १२ कक्षा पुरा गरेपछि उनी हेटौंडा क्याम्पसमा शिक्षाशास्त्र संकायअन्तर्गत मेजर गणित लिएर स्नातक अध्ययन थाले। त्यसबेला उनी जीएस स्कुलमा पढाउँथे। इन्द्रकालको समय भएकाले गाउँबाट दैनिक आउजाउ गर्न कठिन थियो। त्यसपछि उनी हेटौंडामै डेरा गरेर पढाउने र पढ्ने दुवै काम सँगसँगै अघि बढाउन थाले। संघर्षबीच उनले तीन वर्षे स्नातक तह पुरा गरे। त्यसपछि उच्चशिक्षाको खोजीमा २०६९ सालमा काठमाडौं पुगे। त्यहाँ उनका दाजु तेजप्रसाद अधिकारीको सहारा थियो। दाजु कापी व्यापारमा संलग्न थिए भने दीपक महेन्द्रल क्याम्पसमा स्नातकोत्तर अध्ययनका लागि भर्ना भए। महेन्द्रल क्याम्पसको सहायक शिक्षक र निम्नतम शिक्षाविद्यालयको दिउँसोको अध्ययन सँगै चलिचरु थियो।

खर्च धान्न उनले दाजुको व्यवसायमा सहाय। कहिल्यैकाही तत्कालीन आर एनएस र रत्नपार्क क्षेत्रमा सडक किनारमा पत्रिका बेचेर पनि आफ्नो अध्ययन खर्च जुटाए। 'कतिपय दिन विद्यादेखि रातिसम्म काम गर्थे। तर, पढाउं छोड्ने सोच कहिल्यै आएन' उनी भन्छन्। उनले स्नातकोत्तर तह ७३ प्रतिशत अंकसहित पुरा गरे। त्यसोच आफ्नै अध्ययन गरेको भानु माध्यमिक विद्यालयमा गणित विषयको राहत शिक्षक आवश्यक् रहेको सूचना पाए। परीक्षा दिए र छनौट भए। त्यसपछि करिब आठ वर्षसम्म उनले त्यही विद्यालयमा अध्ययन गरे। २०११ सालमा शिक्षक सेवा आयोगले लामो अन्तरालपछि विज्ञापन खुलायो। उनले विभिन्न तहका परीक्षामा नाम निकाल्न सफल भए तर अन्तर्वार्तामा छनौट हुन सकेनन्। हार नमान्नी उनले पुनः प्रयास जारी राखे। २०१२ सालमा शिक्षक सेवा आयोगअन्तर्गत माध्यमिक तथा निम्न माध्यमिक तहमा नाम निकाल्न सफल भए। नेपाल विद्युत् प्राधिकरणका तैसो, चौबी र पाँचौ तहका परीक्षामा समेत सफलता प्राप्त गरे। चौबी तहमा सफारिसमेत भए। तर, शिक्षा प्रतिको लगावले उनले प्राधिकरणको जागिर रोजेनन्। शिक्षण पेशाले मजदुरै दिएका आत्मसन्तुष्टि अरु कतै भेटिँदैन' उनी भन्छन्।

२०७२ सालदेखि आधुनिक राष्ट्रिय माध्यमिक विद्यालयमा स्थायी शिक्षकका रूपमा कार्यरत दीपकले निरन्तर अध्ययन गरिरहेका छन्। २०७६ सालमा शिक्षक अकादमीको स्थायी अध्यक्ष बनेर शिक्षक अधिकार, पेशागत सुरक्षा र शैक्षिक सुधारका पक्षमा सक्रिय भएका विनावां गरी यसबीच उनले वंशगोपाल, निर्मल जैवि, जैवि लगायत विभिन्न शैक्षिक संस्थाहरूमा अध्यक्षता गरे। शिक्षक सेवा आयोगको तयारी गरिरहेका नयाँ शिक्षकहरूलाई प्रशिक्षण दिनु। उनका धेरै विद्यार्थी र सहकर्मीहरू सफल शिक्षक बनेका छन्। तर, यतिमै उनी सन्तुष्ट भएनन्।

'अझै अध्ययन पुरा भएको छैन भन्ने लाग्छो,' उनी सन्तुष्ट छन्। त्यही सोचले उनलाई अनुसन्धानको यात्रातर्फ टोप्यो। सन् २०१९ मा काठमाडौंस्थित पीएचडी सेन्टरसँग सम्बन्ध गर्दै भारतको सिक्किमस्थित प्राक्सल युनिभर्सिटीको प्रवेश परीक्षा दिए।

सफल भएपछि उनले विद्यावारिधि (पीएचडी) अध्ययन सुरु गरे। उनको अनुसन्धान विषय थियो- विद्याधीहरूको व्यवहारिक जीवनमा गणितिय अवधारणा प्रयोग र प्रभाव। गणितका सिद्धान्तहरू व्यवहारिक जीवनमा कसरी उपयोगी हुन्छन् भन्ने विषयमा केन्द्रित अनुसन्धान उनले अघि बढाए।

पीएचडीको यात्रा सजिलो थिएन। एकातिर विद्यालयमा अध्यापन, अर्कातिर अनुसन्धान। समय, श्रोत र आर्थिक व्यवस्थापन सबै चुनौतीपूर्ण काम थिए। सन् २०२२ मा उनले पुल्को इन्जिनियरिङ क्याम्पस, एभरेस्ट इन्जिनियरिङ कलेज, मकवानपुर क्याम्पस र आधुनिक राष्ट्रिय माध्यामिक विद्यालयमा संस्थाहरूबाट आवश्यक तथ्यांकहरू संकलन गरे।

गुणात्मक र परिमाणमात्मक दुवै विधिबाट अनुसन्धान सम्पन्न गरे। यस यात्रामा उनका मार्गदर्शक प्राध्यापक डा. सिद्धि कोइराला

थिए। डा. विनाद नेपाल, डा. बासुदेव सुवेदी र डा. तोपा खनाललगायत गुरुहरूको सहयोगलाई उनी विशेषरूपमा सम्झन्छन्।

दुई अनुसन्धानमात्मक लेख अन्तर्राष्ट्रिय जर्नलमा प्रकाशित गरेपछि, विभिन्न सम्मेलनमा प्रस्तुति दिएपछि र लामो मूल्यांकन प्रक्रिया पछि अन्ततः १९ फेब्रुवारी २०२६ मा उनले अन्तिम भाइवा दिए। सात-आठ जना विशेषज्ञहरूको उपस्थितिमा भएको प्रस्तुतिकरण सफल भयो।

त्यसपछि उनलाई विद्यावारिधि उपाधि प्रदान गरियो। हलो जोतेर, मल बोकेर, धान काटेर, विद्यालयमा पुट्टकारी बेचेर, रत्न पार्कमा पत्रिका बेचेर पढेको एउटा गाउँले युवक अन्ततः डा. दीपक अधिकारी बने।

मकवानपुरगढी गाउँपालिका वडा-३ ले उनलाई सम्मान गरेको छ। सम्मान प्रशस्त गर्दै उनले भने- मैले हासिल गरेको ज्ञान आफ्नै देश, समाज र नयाँपुस्ताको हितमा प्रयोग गर्न चाहन्छु। आवश्यक पर्दा म आफ्नो गाउँ र समाजका लागि सधैं तयार छु।

अधिकारीको कथा केवल एउटा व्यक्तिको सफरना होइन, यो अभावमार्ग गरेको विजयको कथा हो। यो प्रमाण हो-आर्थिक अवस्था कमजोर भए पनि सपना बलियो भए असम्भव कुरा हुन्छ। गाउँको एउटा साधारण किसान परिवारमा जन्मिएको बालकले संघर्ष, मेहनत र अटल आत्मविश्वासका बलमा पीएचडीसम्मको यात्रा तय गरेको यस सत्यका हलका युवापुस्ताका लागि प्रेरणाको उज्यालो दीप बनेको छ। दुःख भएपनि गतव्यमा पुग्न सकिने पाठ उनीबाट सिक्न सकिन्छ कि ?

चौसठ्ठी शिवलिंगधाम संरक्षणका लागि बजेट विनियोजनको आश

सन्देश संवाददाता

हेटौंडा, महेरा सन्ध्यास आश्रम देवघाट-५, तनहुँका लागि चौसठ्ठी सिद्धलिंगधाम संरक्षण सम्बन्धमा बगमती प्रदेशअन्तर्गत १० जिल्लामा रहेका चौसठ्ठी सिद्धलिंगधामको संरक्षण र सम्बर्द्धनका लागि आब २०८३/०८४ को बजेटमा प्रदेश अन्तर्गत स्थानीय तहसँग सम्बन्ध गरी मन्त्रि निर्माण, जीर्णोद्धार र समतल लगायत कार्यका लागि बजेट विनियोजित हुने भएको छ। बगमती प्रदेशका मुख्यमन्त्रीलाई सम्बोधन गरी लेखिएको पत्रका आधारमा मुख्यमन्त्रीको निजी सचिवालयमा उक्त आदेश भएको हो।

बगमती सभ्यताका ती मुख्य सिद्धलिंगधामका रचना बगमती प्रदेशका दश जिल्लामा फैलिएर रहेका छन्। कलादेव पशुपतिनाथका विद्युत् कलादेव तथा जन्तुरबाट प्राचीन समयदेखि संरक्षण र सम्बर्द्धन हुँदै आए पनि पछिल्लो कालमा उपेक्षित हुन पुगेको देखिन्छ। अतः ती क्षेत्रहरूको विकास र प्रचारका निम्ति आधिकारिक अध्ययन अनुसन्धान गराइ नक्साकार, पदमार्ग निर्माण, मन्त्रि जीर्णोद्धार,

गुठी संरक्षण, पूजा सञ्चालन जस्ता आधारभूत अन्यायव्यय कार्यका निम्ति प्रदेशको नीति तथा कार्यक्रममा योजना समावेश गरी आवश्यक बजेटको प्राथम्य गरिदिन अनुरोध गरिएको थियो। केवल बगमती प्रदेशको मात्र नभई सम्पूर्ण देश र संसारभर छरिएर रहेका सनातनीहरूका आस्थाका केन्द्र ६४ सिद्धलिंगधामहरूको संरक्षण र सम्बर्द्धनमा योजनाबद्ध विकास अनिवार्य देखिएको हो। देवभूमि नेपालका प्राचीन सभ्यतामा बगमती सभ्यता शिवबन्दा महत्वपूर्ण सभ्यता हो। शिवगंगा बगमती र राप्तेदेव, पशुपतिनाथको केन्द्रियतामा विकसित सभ्यताका ऐतिहासिक स्मारक र शक्तिपीठहरू हाल पनि देशकै मुख्य आध्यात्मिक क्षेत्रका रूपमा प्रसिद्ध छन्। यी धार्मिक, ऐतिहासिक तीर्थहरूको प्रत्यक्ष दर्शन, अवलोकन र अध्ययन गरेर अस्तुस्थिति संकलन गर्ने उद्देश्यले देवघाटधाममा अवस्थित महेरा आश्रमका पीठाधीश स्वामी रमानन्द गिरीको आहवातमा नेपाल/भारतका विभिन्न मठका प्रतिनिधि एवम् अध्येता-हस्तामा गत २०८२ वैशाख १९ गतेदेखि वैशाख २० गतेसम्म ४२ दिन लगाएर ९ सय ४० किलोमिटरको ऐतिहासिक बृद्ध पाशुपत पययात्रा भएको थियो।

आश्रम पवित्र तीर्थस्थल देवघाटधाम (तनहुँ) मा अवस्थित एक प्रसिद्ध वैदिक सनातन धार्मिक तथा शैक्षिक संस्था हो। स्वामी गिरीजी महाराजको संकल्पमा स्थापित आश्रमले संस्कृत शिक्षा र वैदिक परम्पराको संरक्षण गर्दै आइरहेको छ। यसले महेरा साधुसन्त, भक्त र श्रद्धालुहरूले साधुसन्त तथा एकल यात्रा गरेर चौसठ्ठी सिद्धलिंगधामहरूको पुण्यदर्शन गर्दै आएको पाइन्छ।

वर्तमानमा पशुपतिनाथसहित ६४ सिद्धलिंग र बगमती नदीको शुद्धीकरण एवम् संरक्षण गर्ने जनजागरण गर्ने उद्देश्यले आश्रम देवघाटका पीठाधीश गिरीको संयोजनमा नेपाल तथा भारतका विभिन्न मठका प्रतिनिधि सहित ७८ जना अध्येता र श्रद्धालुहरूको सहूलै पाशुपत पययात्रा व्यवस्थित रूपमा सम्पन्न गरेको छ। पशुपतिनाथ, बगमती नदी र चौसठ्ठी सिद्धलिंग पौराणिक महत्वका क्षेत्र हुन्। यी क्षेत्र र तीर्थबारे शिव-महापुराण, बरहमपुराण, स्कन्दपुराण, बरहमपुराणमा गण्डकीदेखि पूर्व र कोशीदेखि पश्चिममा बगमती नदीलाई केन्द्र बनाएर सिद्ध पाशुपत क्षेत्र रहेको बताइएको छ। मध्यकालमा मल्ल राजा प्रताप मल्लले सोही क्रमले ६४ सिद्धलिंगको

...बाकी ४ पंजमा

Hetauda School of Management
"कडा अनुशासन, स्त्रीय शिक्षा"

ADMISSION OPEN

CHOOSE SMART, STUDY SMART
START YOUR GRADE 11 JOURNEY WITH HSM

- SCIENCE**
Biology | Computer Science
- MANAGEMENT**
Computer Science | Mathematics | Business Studies
- HOTEL MANAGEMENT**
Tourism & Mountaineering Studies
- BEAUTICIAN & HAIR DRESSING**
- EDUCATION**
English, Nepali & Mathematics

For more info: 9855074222
Hetauda-4, Makawanpur info@hsm.edu.np www.hsm.edu.np
ENROLL NOW

HETAUDA CITY COLLEGE ZENITH

ADMISSION OPEN!

FOR +2 (GRADE 11 & 12)

- +2 PROGRAMS WE OFFER**
 - SCIENCE
 - MANAGEMENT
 - HOTEL MANAGEMENT
 - LAW
- BACHELOR PROGRAMS WE OFFER**
 - B.Sc.CSIT
 - BCA
 - BBS

EXPERIENCED & QUALIFIED FACULTY | MODERN LABS & LIBRARY | CAREER GUIDANCE & PLACEMENT SUPPORT | DISCIPLINED ENVIRONMENT & HOLISTIC DEVELOPMENT

Hetauda-5, Piple, Makawanpur | 057-526660 | 9855077417 | 9811180037 | 9855069444 | 9855067435 | 9845402101

